

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

10. Tandem testimonio Bernonis Mon. S. Galli, postea Abbatis Augiensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

hujusmodi damnationi necessariò acquievissè, adèd ut dubitari amplius non potuerit, teste etiam Gallicanà Ecclesià in litteris ad Innocentium X. constat, inquam, Pontificis auctoritatem in rebus fidei decidendis infallibilem esse, omnisque erroris expertem, & quæ contra hanc sequelam objici possent, jam suprà refutavimus. Sic ergo etiam quartum signum Infallibilitatis Pontificiæ absolvimus.

X. *Quantum signum est, ex praxi Romanæ Ecclesiæ, cujus meminit Berno (a) Monachus S. Galli, & postea Abbas Augiensis lib. 2. de rebus ad missam spectantibus, qui habetur in Bibliotheca Patrum. Is refert, in Ecclesia Romana multos annos sub sacrum nunquam Symbolum cantari solum, præter morem omnium aliarum Ecclesiarum; roganti verò causam Henrico primo Imperatori, Benedictum VIII. respondisse: quia traditio erat, Romanam Ecclesiam in fide errare non posse. Sed Henricus Benedicto persuasit, ut more aliarum Ecclesiarum etiam Romæ Symbolum caneretur. Hæc Berno, qui ut ipse testatur, coram assistebat, audivitque responsum: Me, inquit, coram assistente audivi Pontificem hujusmodi responsum reddentem, videlicet, quòd Romana Ecclesia non fuisset aliquando ullà hæresicos fide infecta, sed secundum S. Petri doctrinam in soliditate Catholica fidei permaneret inconcussa; & idèd magis necessarium esse illos Symbolum sæpius cantando frequentare, qui aliquando ullà hæresi potuerunt maculari. Vides in hoc celebri Antiquitatis monumento, quàm antiqua fuerit traditio de Romani Pontificis infallibilitate, videlicet à Christi nativitate, sive potiùs à tempore Apostolorum usque ad annum circiter 1014. quo credimus hoc colloquium inter Benedictum & Henricum contigisse, dum Romæ essent.*

Dices, non hic asseri Romanorum Pontificum, sed Romanæ Ecclesiæ infallibilitatem.

Resp. Si particularis Romanorum Ecclesia errare non potest, multò magis errare non possunt Romani Pontifices; promissiones enim Christi ad Petrum ejusque successores, non ad Ecclesiam, quæ Romæ est, referuntur; nèque enim Christus dixit, se fundaturum Ecclesiam suam supra Romanorum Ecclesiam, sed supra Petrum: nèque Christus pro Roma rogavit, ne ejus fides deficeret, sed pro Petro; cur ergo privilegium Petro adimis, quod Christus Petro dedit? & cur Romanæ Urbi confers, quod Christus Romæ non contulit?

(a) Obijt Berno Anno 1049. si Trithemio fides est.

contulit? & quo fundamento Romæ potius quàm Petro, Petrique successoribus? Fac Petrum non Romæ, sed Alexandriae aut Antiochia mortem obiisse; quæro an tunc quòque Romanorum Ecclesia ab omni hæresi immunis futura esset? si immunis, quam ob causam illa potius, quàm aliæ Ecclesiæ particulares? si non Romana, sed Antiochena, ubi Petrus obierat, sui que successores reliquerat; ergo infallibilitas & immunitas ab omni errore intuitu Petri & successorum à Christo Ecclesiæ concessa est; prius ergo magis que infallibilis Petrus, ejus que successores, quàm ipsa Ecclesia, cui Petrus præfedit; & planè cum DEUS omnia suaviter & accommodatè ad rerum naturas operetur, adè ut potentiam visivam v. g. oculo, non pedi infuderit, quia oculus magis dispositus est ad videndum, magis que oculo, quàm pedi videre convenit; quis credat DEUM, qui Romanum Pontificem caput & Magistrum Ecclesiæ Romanæ constituit, illum magis errori obnoxium esse voluisse, quàm Ecclesiam; cum utique magis conveniat Caput & Magistrum, quàm membra & discipulos errorum immunes esse, & quid rogo magis rationi adversum, quàm velle, ut erreret; qui docet, non erret, qui discit? imò tam fieri non potest, ut errante Magistro non erret discipulus, quàm ut ductore errante non erret quoque qui sequitur, quémque is manu ducit: verbo, *non est discipulus super Magistrum, sed sufficit ei, ut sit sicut Magister*, teste ipso Christo Domino Nostro. Quamquàm nec ullis argumentis opus est, cum ex Patrum testimonijs supra citatis satis superque constet, quid de Infallibilitate Pontificis Romani Ecclesia semper senserit.

